



## REDAKCIJAS SLEJA

Jaunas iespējas, jauni sapņi.. ir sācies Jauns mācību gads! Mēs visi atkal tiekamies šeit, ar cerībām, jauniem plāniem un sasniedzamiem mērķiem, jo ko gan nevar panākt ar centību?

Visi vēl ilgojamies pēc dzestrajiem vasaras rītiem, saulainajām pēcpusdienām un siltajām naktīm, tomēr to visu tagad ir nomainījis drēgnais rudens. Visapkārt ir lapas, kas ir iekrāsojušās siltajos toņos, lielās peļķes un stiprais vējš, tomēr rudens ir dāsns, ja palūkojamies uz to no pareizā skatupunkta. Mēs taču beidzot satiekam savus lieliskos klasesbiedrus un draugus!

Tas ir laiks, kad mēs sākam pārdomāt un mācīties. Pievērsoties mācībām, atcerēsimies, ka mēs katrs esam daļa no skolas, un kopā mēs veidojam vienu veselu. Novēlu katram šo Jauno darba cēlienu pavadīt interesanti, aizraujoši un, noteikti, tā, lai paliek atmiņās! Turpinām saliedēties vēl vairāk un izbaudīt mūsu īpašo skolas ģimenisko sajūtu.

„Jo tālāk jūrā briedi, jo dziļāka tā top; jo tālāk zinības mācīs, jo nepārbriedināmas tās top.” /Reinis Kaudzīte/

**Lai sākas 2017./2018. mācību gads!**



Foto no personīgā arhīva

**Linda Amura (11.a)**

## Mīļo skolotāj!

Skolotājs ir kā gaismas slēdža ieslēdzējs. Viņš iedvesmo darīt, mainīt un sasniegt, viņš paver apvēršus un parāda virzienus. Viņš iedod saturu un parāda filozofiju, viņš nemētājas ar vārdiem, bet pierāda ar saviem darbiem, viņš zina, jo ir jau izmēģinājis. Viņš dod vairāk, nekā varam novērtēt.

Mīļie skolotāji! Mēs, visi Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni, sakām jums MILZĪGU paldies! Bez jums mūsu ikdiena nebūtu iedomājama. Jūs radāt mūsos labās emocijas, dažkārt arī ne tik labās, bet tomēr beigās mēs saprotam, ka bez jums — nu nekā! Bez jums ne zināšanas gūtu, ne jautras dienas skolā aizvadītu. Paldies, ka esat un turpināt būt ar mums brīžos, kad gribam padoties vai turpināt sapņot. Tieši jūs esat lielākais mūsu atbalsts, iedvesmo-

tājs un piemērs! Turpināt mūs pārsteigt ar maziem darbiņiem, ilgi gaidītiem kontrol darbiem un smaidu, ko dāvat katru dienu! Paldies!

„Sapnis sākas ar skolotāju, kurš tic jums, kurš velk un stumj, un ved jūs uz nākamā virsotni, un dažreiz arī iedunkā jūs ar asu nūju, ko sauc par patiesību,” tā teicis Dans Raters.

„Pamodināt aizrautību radošai izpaušmei un kārei pēc zināšanām – lūk, tā ir skolotāja vispārākā māksla,” tā Alberts Einšteins.

**Novēlam, lai ik dienu Jūs piepildītu dzīvesprieks un bērnu atzinība, lai vienmēr būtu gandarījums par padarīto darbu!**

**Linda Amura (11.a)**

## Par mūsu skolotājiem:

- Pateicoties mūsu direktorei Vandai Maderniecei skola skolēniem ir kļuvusi par otrām mājām, kur vienmēr būs patīkami uzturēties.
- Līvija Tomiņa iemāca meklēt saistību it visā — ne tikai sārmos, kuri „skāst”, bet arī ikdienā.
- Laimdota Jansone ir kā atlants, kurš parādīs un izstāstīs par visu, kas notiek mums apkārt.
- Anitai Vabulei vienmēr atradīsies kāds brīvs brītiņš visiem, tāpat kā vienmēr atradīsies kāds veselīgs gardumiņš.
- Vija Bebrīša liek ievērot lietas, kas likās pašsaprotamas.

- Agnesei Liepiņai acīs—prieks, uz lūpām smaids, bet sirdī—vienmēr matemātika!
- Zanes Beģes—Begges otrais vārds ir radošums!
- Ija Voiniča spēj ieinteresēt tā, ka mājās mēs klausāmies nevis Eiropas hītus, bet gan Ludvigu von Bēthovenu.
- Lana Līcīte nekad nenosodīs, gluži otrādi, jutīs līdzi, palīdzēs noticēt!
- Marita Kazakeviča ir skolotāja, kuras stundas nekad nav un nebūs garlaicīgas.
- Mums svētki, ieraugot Diānas Vaidotes mūžīgo smaidu! Gribas smaidīt kopā ar Jums!

## ĪSZIŅAS

- 1.septembrī kopīgi iesākām Jauno 2017./2018. mācību gadu. Lai veicas!

- 19.Karoga svētku noslēguma pasākumā visām daļībaskolām tika dāvāts ozola stādiņš, kas izaudzēts no "Liepsalu" ozolzīles. Mūsu skolas ozoliņš jauno mājuvietu radīs Mīlestības graiņā.

- 22. septembrī piedalījāmies Olimpiskajā dienā "SPORTO SVAIGĀ GAIŠĀ".

- 28. septembrī Madonas Valsts ģimnāzijas lasītavā izskan jauno dzejnieku darbi!

- Mūsu Skolotāju diena norisinās 29.septembrī. Kamēr skolotāji bauda svētku koncertu, mācību stundas vada divpadsmitie. Mīļi sveicieni skolotājiem!

- 4. oktobrī norisinās Madonas novada skolu futbola čempionāts. Madonas Valsts ģimnāzijas komandas gūst labus panākumus!

- Madonas Valsts ģimnāzijas jaunais koris ir diriģente I. Voiniča piedalās Latvijas televīzijas raidījumā! Skatāties drīzumā!

- 11.oktobris — Skolēnu Padomes prezidenta vēlēšanas. Par Skolēnu Padomes prezidentu kļūst Laura Lapsa (10.a). Lai veicas darbos!

- No 9. līdz 13. oktobrim ģimnāzijā norisinās "Fukšu nedēļa". Šī gada tēma — PASAULES KULTŪRAS.

- Klāt rudens brīvdienas!

**Linda Amura (11.a)**



## Aizvadīta Olimpiskā un drošības diena

Kā jau katru gadu, arī šogad Madonas Valsts ģimnāzijā tika rīkota Olimpiskā diena, kas notika 22. septembrī, bet papildus šogad tika uzmanība pievērsta drošības jautājumiem.

Laikapstākļi bija ideāli piemēroti, lai veiktu pašu pirmo sagatavošanās soli — rīta vingrošanu, pēc kuras sekoja neliels izmēģinājums „Ugunsgrēka trauksme” ar evakuēšanas no skolas telpām. Evakuācijas laikā tika aizturēts viens skolēns. Tas pierāda to, ka pēc izklūšanas no skolas telpām ir nepieciešams noteikt precīzu skolēnu skaitu un, ja kāda trūkst, protams, ziņot. Šādās situācijās visi audzēkņi, skolotāji un darbinieki dodas uz Saieta laukumu, lietus gadījumā uz kinoteātri. Ļoti svarīgi atcerēties jebkurā šāda veida situācijā saglabāt mieru un sekot skolotāja norādījumiem, ja atrodaties klašu telpās. Šo nelielo mācību laikā arī klasēs tika pārrunāti noteikumi, kuri jāievēro ārkārtas situācijās, līdz ar to domājams, ka katram ģimnāzistam tie arī no jauna “nostiprinājās” atmiņā. Pēc šīs situācijas spēles lielai daļai skolēnu bija lekcija kinoteātrī, kuru vadīja ugunsdzēsējs A.Šmugais, īpaši uzsverot katras situācijas rīcību un sekas. Jāpiebilst, lai arī daudziem viss minētais šķita pašsaprotams un zināms, cilvēki sarežģītās situācijās rīkojas neapdomīgi un bieži vien pēc tam nožēlo savu nepareizo rīcību, kad bijusi iespēja kaut ko “aiztaupīt” vai kādu izglābt. Tādēļ jāuzsver drošības nopietnība. Jebkurā ārkārtas situācijā numurs, uz kuru zvanīt, ir 112. Šo numuru gan izmantot vajadzētu tiešām ārkārtas situācijās (bez jokiem), jo par nepatiesu informācijas sniegšanu persona var tikt sodīta ar naudas sodu, kas nav vien dažu eiro vērtībā.

Olimpiskās dienas plānā bija arī foto orientēšanās „Pilsētas medības”. Arī šeit tika runāts par drošību — drošība uz ielas, kas nav tikai iet pa ceļa malu, bet ievērot arī visas gājēju pārejas. Lielākās klases, piemēram, 9.klase, dalījās divās grupās, bet klases ar mazāku skolēnu skaitu skrēja vienā komandā. Viedoklis par šādu iedalījumu bija pozitīvs, it sevišķi, ja klasē bija kādi izteikti sportisti. Interessants pierā-

dījums un kā paliekoša piemiņa bija kopīga bilde pie katra kontrolpunkta, ko arī daudzi vērtēja pozitīvi. Ģimnāzisti tika arī iepazīstināti ar noteikumiem, kas bija jāizlasa kopīgi grupā. Vislabāk un rūpīgāk uzdevumus izlasīja 7.b klase, kas ir apsveicami un svarīgi, jo no tā ir atkarīgs visa uzdevuma izpilde. Svarīgi bija arī atcerēties, kas ir komandas darbs!

Un tā, rezultāti! 1.vietu ieguva 12.b klase, otro 11.a, bet trešo 11.b.klase, bet 7.-9.klašu grupā — 1.vieta — 8.b, 2.vieta — 7.a, bet 3.vieta — 7.b klase. Sveiciens uzvarētājiem, un tā turpināt!

Kopumā olimpiskā diena tika vērtēta pozitīvi, jo tā noteikti nelīdzinājās tām, kuras bijušas agrāk. Ja arī neizdevās kaut ko sasniegt vienai no 9.klases komandām - kontrolpunkti tika izieti ar izdomu, bet pati orientēšanās uztverta, kā laba iespēja pierādīt galvenokārt sev, cik daudz pats vari un kā ir sadarboties kopā ar klasesbiedriem.



Attēlā 9.klases komanda pie kontrolpunkta Madonas sporta skolas šautuve (no kreisās): Annija, Rojs, Marta, Anna, Madara, Renāte, Emīlija. Foto autore Karīna Kalniņa

**Renāte Pleša (9.a)**

## Ģimnāzisti piedalās starptautiskā nometnē

Starptautiskā nometne notika no 24. līdz 30.jūlijam. Nometnes pamatideja - 4 nāciju nometne, Madonas sadraudzības pilsētu sadarbība, līdz ar to nometnē piedalījās jaunieši no Francijas (Kulēnas), Vācijas (Vaijes), Gruzijas (Boržomi) un, protams, Latvijas (Madonas). Iespēja piedalīties nometnē tika dota Madonas novada 9.-12.klašu skolēniem — olimpiāžu uzvarētājiem.

Nometnes tēma bija vide, tātad tika izzināta daba. Jaunieši tika iepazīstināti ar dažādiem Latvijas augiem un vietām, kā arī novēroti putni Lubāna ezerā un vēl interesantas nodarbes, kas noteikti palika atmiņā, kā piemēram, loku šaušana. Tāpat nometnes mērķis bija iepazīties ar dažādām kultūrām, un līdz ar to tie bija jauni draugi un sirsnīgas atmiņas. Nometne ilga nedēļu ar nakšņošanu dažādās Latvijas vietās.

Lai arī drīz pienāca atvadīšanās mirklis, tomēr ir iespēja sazināties, un kopumā tā bija lieliski pavadīta vasaras nedēļa, gūstot gan pieredzi, gan draugus.

No 9.klases nometnē piedalījās Anna Apsīte un Emīlija Rizga. Aicinājām meitenes dalīties iespaidos. Emīlija: „Iespaidīgs piedzīvojums, noteikti viens no labākajiem manā mūžā. Laiks bija aizpildīts, nebija noguruma, kā tas, piemēram, var būt ekskursijās. Ļoti labs plānojums, un bija daudz interesanta, ko paveikt un izbaudīt.” Anna: „Patika tas, ka bija ārzemnieki, dažādas nācijas - bija iespēja iepazīties un izbaudīt laiku kopā. Bija aizpildīts laiks, un nebija jāgarlaikojas.”

**Renāte Pleša (9.a)**



## Pēdējais gads ģimnāzijas solā

**Annija Agnese Haisanova (12.c):**

„Zinu vienu, gribu palikt atmiņā kā meitene, kurai somā ir mini aptieciņa, kura vienmēr palīdzēs un reti teiks - nē. Tā, kas no rīta pasveicinās, nevis paies dusmīgi garām. Ko es sagaidu no sevis šogad? Klausīties stundās un ik pēc 5 minūtēm mēģināt neaizdomāties. Vēl varētu mēģināt saprast sevi, ne tikai bioloģiski, bet arī saprast to, ko es patiešām gribu, nevis to, kas man ir uzspiests. Bet no šī visa es tiešām ĻOTI vēlos dabūt visos mācību priekšmetos vismaz 7, lai varētu iekļūt skolā, kur turpināšu sevi attīstīt. Veiksmi man un jums šajā mācību gadā!”

**Beāte Beatrise Mazūre (12.a):**

„Šogad noteikti vēlos likt uzsvāru tieši uz mācībām, lai iegūtu maksimāli labas sekmes. Tas gan nav tik viegli, kā sākumā likās, jo citas lietas reizēm ņem virsroku. Tomēr, vēlos šogad arī izbaudīt visu, ko dāvā skolas dzīve, lai visus sešus šajā skolā pavadītos gadus es varētu atcerēties kā labākos savā dzīvē.”

**Marta Mazure-Siliņa (12.a):**

„Lai gan vēl nav beidzies pat pirmais semestris, man jau pietrūkst ģimnāzijas. Kopš atnācu uz šejieni, mana dzīve ir izmainījusies par 182 grādiem. Tā kā šis ir mans pēdējais gads, gribu pierādīt sevi visās jomās un censties nest ģimnāzijas vārdu tālāk pasaules plašumos. Esmu droša, ka šis būs neaizmirstamākais gads, pilns ar jautriem piedzīvojumiem ik dienu visforšākajā klases kolektīvā- 12.a.”

**Lorita Ozola (12.a):**

„12.klasē mēs visi iemācāmies to, ka patiešām cilvēki, kam tūlīt jāizvēlas sava nākotnes profesija ir vēl bērni, agrāk šķita, ka divpadsmitie ir jau pieauguši, atbildīgi un pilnībā saprātīgi, bet it īpaši mūsu klase pierāda, ka ne vienmēr tā tas ir un būs pārbaudījums tikt pāri šai barjerai. Es esmu apņēmusies ārpus skolas pastiprinātāk nodarboties ar savu izvēlēto profesiju un ar katru dienu saprotu, ka esmu laimīga, ka man ir dota dāvana atrast savu sirdslietu un būt pārliecinātai, ka to vēlos darīt nākotnē, kas daudziem 12.klasē vēl nav. Vēlos izbaudīt arī pēdējo gadu bezrūpībā, jo universitātē nevarot slinkot un nebūs vairs visu laiku blakus vecāku un klasesbiedru draugu, kas atbalstīs nepārtraukti.”

**Elīza Kočāne (12.c):**

„Zinu, ka šis ir atbildīgs gads, tāpēc ceru veiksmīgi tikt galā ar mācībām un citiem pienākumiem skolā. Gribētos, lai skolotājas un arī skolābiedri šajā gadā būtu atsaucīgi. Lai visiem šis gads būtu skaists un atmiņā paliekošs! Par skaistu pēdējo gadu Madonas Valsts ģimnāzijā!”

**Juta Lapsiņa (12.c)**

## „Vidzeme” deju Sanktpēterburgā

Nu jau kādu laiciņu tautas deju kolektīvs „Vidzeme” ir mājās no brauciena uz 7.starptautisko deju festivālu „Tikšanās Nevas krastos” Sanktpēterburgā. Lieki piebilst, ka mums ļoti patika. Protams, bija dažas kļūmītes, bet kur gan bez tām. Sākot ar it kā pazudušiem trijdekšņiem, dejām Krievijas benzintankos un beidzot ar emociju pilniem koncertiem.

Piedzīvojums sākas 29.septembrī, kad visa mūsu Vidzemīte ar tērpiem rokās un koferiem pie kājām gaidīja autobusu, lai dotos tālajā ceļā. Pēdējo reizi pārbaudām, vai ir viss, un atvadāmies no Zaigas, un nu esam ceļā. Pēc 12 stundām, neskaitāmām benzintanka pauzēm un nodziedātām dziesmām, esam Sanktpēterburgā un nezinām, kur likt acis, jo viss ir bezgala skaists.

Iekārtojamies omulīgā viesnīcā (labākā nekā gaidījām), citi iekārtojas, daži dodas naksnīgajās Sanktpēterburgas ielās. Tā nu pāiet pirmais vakars, iekārtojoties un pētot, kurās istabīnās atrodas pārējie. Nākamās trīs dienas mūs sagaida patīkams nogurums, tomēr nebeidzam aplūkot muzejus, mazās ieliņas un tiltus. Apmeklējam arī meistarklases, kurās apguvām klasiku, hip-hopu un krievu nacionālo deju. Tā arī sagaidījām pirmo koncertu, bez trijdekšņiem, toties ar skatītāju nebeidzamām ovācijām, kas pārsteidza pat mūs. Aizmirsu piebilst,



mums pēc koncerta deva saldējumu! Līdzīgi pagāja arī otrais koncerts, tomēr šoreiz ar trijdekšņiem. Pēdējo vakaru Sanktpēterburgā pavadījām tās naksnīgajās ielās, jo, lai cik tas dīvaini nešķistu, šī pilsēta naktī ir daudz skaistāka nekā dienā. Nākamajā dienā ar pēdējiem spēkiem sakravājām koferus, sakārtojām istabiņas, atvadījāmies no mūsu 24 stundu veikaliņa, kur bijām gandrīz vai VIP klienti, un, protams, no Sanktpēterburgas. Ceļš pagāja ātri, jo dziedājām daudz un no sirds, varbūt tas ir netipiski dejotājiem, bet ne Vidzemei. Mājupceļā gribējām arī padejot autobusu.

Šis mazais ceļojums tiešām bija izdevies, jo beigu beigās neviens negribēja braukt mājās, un arī mūsu mīļā Rudīte bija priecīga, ka pirmo reizi viņai šāds brauciens ir pagājis bez starpgadījumiem. Arī mēs esam priecīgi par šo iespēju doties uz Sanktpēterburgu – vienu no skaistākajām pilsētām, un nu jau mēs varam to apstiprināt!

Šis mazais ceļojums tiešām bija izdevies, jo beigu beigās neviens negribēja braukt mājās, un arī mūsu mīļā Rudīte bija priecīga, ka pirmo reizi viņai šāds brauciens ir pagājis bez starpgadījumiem. Arī mēs esam priecīgi par šo iespēju doties uz Sanktpēterburgu – vienu no skaistākajām pilsētām, un nu jau mēs varam to apstiprināt!

*Foto no deju kolektīva arhīva  
Annija Agnese Haisanova (12.c)*





## 7.a — draudzīga un aktīva klase

7.<sup>a</sup> klasē mācās 15 ļoti aktīvi skolēni, tai skaitā 10 meitenes un 5 puīši. Pateicoties mazajam skolēnu skaitam, klase ir ļoti draudzīga un aktīva jau no pirmajām skolas dienām. Klasē mācās skolēni no Madonas pilsētas 1. vidusskolas, Madonas pilsētas 2. vidusskolas un Mārcienas sākumskolas.

Aptaujājot klasesbiedrus, vairums izvēlējās mācīties ģimnāzijā, jo vēlas iegūt labu izglītību, tādējādi radot priekšnoteikumus labas profesijas apguvei. Satiekot ģimnāzijas skolotājus, arī bija radies pozitīvs iespaids par šo skolu. Tika atklāts jauns skats uz mācībām un jaunas durvis uz zināšanām.

Arī mūsu klases audzinātāja Zane Beģe Begge aktīvi palīdz, veidojot mūs par draudzīgu klasi. Klasē ir ļoti daudz talantīgu un uzņēmīgu bērnu, kas iesaistās arī skolas pasākumos. Īpaši lepi esam par klases sportistiem, kas guvuši panākumus dažādās disciplīnās. Protams, visvairāk priecājamies par kopīgajiem panākumiem, jo guvām labus rezultātus Olimpiskajā dienā. Aktīvi sadarbojoties, roku rokā ieskrienot finišā, ieguvām 2. vietu.

*Foto no skolas arhīva  
Lība Marta Igaune (7.a)*



## 7.b - puīšu klase, bet meitenēm tas netraucē



Šogad Madonas Valsts ģimnāzijā skolotājas Līgas Ragaines vadībā mācības uzsāka 7.b klase. Klasē mācās 26 skolēni- 17 zēni un 9 meitenes. Ārpus skolas klases skolēni nodarbojas ar mākslu, mūziku, sportu.

Lai arī mācību gads tikko sācies, 7.b jau piedalījies dažādos skolas pasākumos. Olimpiskajā dienā klases skolēni orientējās pa Madonu, iegūstot 3.vietu 7.-9.klašu kopvērtējumā. Fukšu nedēļā 7.b klase ietērpās dažādu valstu kultūru tērpos. Noslēguma pasākumā klase prezentēja savus talantus un hobijus. 7.b saka: „Puišu klase esam mēs, bet meitenēm tas netraucē!”

*Foto no skolas arhīva  
Anete Tropa (7.b)*

## 10.a klase ar drošu skatu nākotnē

Mēs, 10.a klase, esam diezgan unikāla klase. Ir daudz jauniņo no apkārtnējām skolām. Starpbrīžos daudz klusējam, un Beķereja ir mūsu maizes devēja.

Mūsu klase ir ļoti talantīga. Meitenes pārsvarā muzicē, dzied, aizraujas ar mākslu. Dažas veiksmīgi startē sporta sacensībās. Puīši daudz sporto, slēpo, nodarbojas ar ielu vingrošanu, jūsmo par komandas spēlēm.

Jau pirmajās dienās sapratu, ka klase ir draudzīga un pretimnākoša. Ja kādā priekšmetā kaut ko nesaproti, tad droši vari jautāt tiem, kam padodas. Mājasdarbus arī iedos norakstīt, ja pašam tas ir aizmirsis. Es uzskatu, ka man ir paveicies ar tik atsaucīgu klasi. Cenšamies viens otru uzmundrināt dažādās dzīves situācijās. Ja kādam būs pazudusi skapiša atslēga, tad kopā to arī meklēsim. Ja esi atstājis penāli mājās, tad tevi apgādās gan ar pildspalvu, gan ar zīmuli. Pat rakstot kontroldarbu, kad kāds nošķaudās, no daudziem var sadzirdēt ierasto "Uz veselību!". Patīkami, ka klase par tevi atceras. Tas ir neticami, ka tik īsā laikā jau esam saliedējušies un domājam par otra labklājību.

Vienmēr varēsi sagaidīt atbalstu no klasesbiedriem, viņi mudinās tevi censties, it īpaši komandas darbos, kad katra cilvēka darbs ietekmē kopējo rezultātu. Var redzēt, kā visi apņēmīgi cenšas mācīties un uztraucas par savām sekmēm. Tas ir īstais ģimnāzista raksturs.



Mūsu klases nākotni es iztēlojos ļoti labu. Es zinu, ka nākotnē kļūsim vēl vairāk saliedēti. Mums priekšā ir vidusskolas gadi, kuros iepazīsim viens otru tuvāk. Es pati savu klasi nākotnē redzu spēcīgu, apņēmības vadītu un jautru. Tikai visi kopā mēs spēsim pierādīt sevi kā radošu un panākumiem bagātu kolektīvu. Atliek vien ticēt, ka tas tā arī būs.

*Foto no klases arhīva  
Elizabete Ozoliņa (10.a)*



## Tādi mēs esam—10.b!

Iejušanās jaunā skolā un jaunā klases kolektīvā vienmēr ir satraucoši. Tu nekad nezini, kas tevi sagaida un kā tevi uzņems, un no tā visa tomēr ir mazliet bail. Šāds bija arī mans un vēl daudzu jauno ģimnāzistu mācību gada sākums - pilns ar patīkamu satraukumu, dažādiem jautriem piedzīvojumiem un jauniem draugiem.

Ir pagājuši tikai divi mēneši, bet tik daudz kas jau izdzīvots, kas pierāda to, cik ļoti ir paveicies ar cilvēkiem, kas šogad ir sanākuši 10.b klasē.

Pirmais mūsu kopīgais pārbaudījums bija Olimpiskā diena. Jau tad, neskatoties uz pārgurumu un daudziem „es vairs nevaru”, varēja just šo saliedētību un savstarpējo atbalstu, kas valda starp mūsu klases skolēniem. Protams, izturējām arī iesvētības! Kādu dienu mūs varēja redzēt kā mīmus, kas tikko atceļojuši no Parīzes, bet jau nākamajā - satinušos lakatos, aizsegām sejām un japāņu kimono tērpos. Iesvētību nedēļas laikā mēs devāmies mūsu pirmajā ekskursijā. Devāmies gan uz Tīreļu purvu, gan „Līvu akvaparku” -izbaudījām gan pārbaudījumus strēlnieku stilā, gan izpeldējāmies baseinos, izsildījāmies pirtīs un nošļūcām arī pa kādu trubu. Jau tagad mums ir daudz labu atmiņu, un domāju, ka tās turpinās arvien augt skaitā.

Mēs katrs esam ar savu talantu un interesēm — kādam sirdslieta ir māksla un mūzika, kādam sports, un tieši šī mūsu interešu dažādība ir tas, kas palīdz mums katram atklāt kādu savu pusi, par ko līdz šim nebija ne jausmas.

Izteikt savas domas par klasi, lūdzu arī savus klasesbiedrus. Lāsma: „Uzskatu, ka esam ļoti draudzīga klase, to sapratu, jo jau otrajā nedēļā jutos pieņemta kā savējā un jau biju atradusi draugus, patiešām nedomāju, ka būs tik viegli!” Mārtiņš: „Man šķiet, ka mums ir ļoti laba klase. Visi ir ātri atraduši kopīgu valodu un sadraudzējušies.



Esam ļoti vienoti salīdzinājumā ar citiem.”

Tāda nu ir mūsu klase, un, manuprāt, saliedēts klases kolektīvs ir tas, kas motivē censties un padara skolā pavadīto laiku pilnu ar prieku un labām atmiņām!

Foto no klases arhīva

Madara Liekumniece — Grandāne (10.b)

## Fukšu nedēļa desmito acīm

Šogad arī es iejutos fukša lomā. Madonas Valsts ģimnāzijā no 9. līdz 13. oktobrim norisinājās Fukšu nedēļa, kurā gan 7.klases, gan 10.klases skolēni iejutās dažādās pasaules kultūrās (Centrāleiropas, austrumu, rietumu, dienvidu un ziemeļu), kā arī katru dienu pildījām kādu 12.klašu skolēnu speciāli sagatavotu uzdevumu.

Visaizraujošākais bija pats ģērbšanās process, kad katru dienu bija jāpiedomā, lai izskatītos atbilstoši tēmai. Uzdevumi garajos starpbrīžos bija daudzveidīgi, arī pēdējā dienā, kad notika galvenās iesvētības, uzdevumi bija atjautīgi un pārdomāti tā, ka katrs tajos varēja piedalīties.

Fukšu nedēļa noslēdzās ar pasākumu kinoteātrī Vidzeme, kurā klases iepazīstināja ar sevi, kā arī tika ar spēcbalvu „Zelta sīpolu” apbalvoti fukši, kuri visas nedēļas garumā



bija tiešām pacentušies ar savu tēla izskatu. Es ieguvu galveno Fukšu nedēļas balvu „Zelta supersīpolu” - Sīpola vīriņu.

Beidzot mēs, jaunie ģimnāzisti, esam iesvētīti, kā arī pavadījuši vienreizēji pozitīvu nedēļu, kurā 12.klases skolēni īpaši mūs „lutināja”, un pats galvenais – kļuvām vēl tuvāki un saliedētāki mūsu jaunajās klasēs!

Foto autore Renāte Berķe (11.b)

Marta Marija Maltisova (10.a)

## Fukšu nedēļa mainītās lomās

Katrs 12.klases skolēns arī ir bijis fukša lomā. Tie, kuri mācās mūsu skolā jau no 7.klases, pat divas reizes. Un, protams, katrs ir gaidījis to brīdi, kad arī pats varēs iesvētīt jaunākos skolasbiedrus.

Fukši ilgst veselu nedēļu, kas nozīmē, ka tās nav tikai izklaid, bet arī liels darbs, visu plānojot. Sākot ar tematikas domāšanu, starpbrīžu uzdevumu vadīšanu un tērpu vērtēšanu, un beidzot ar galvenajām iesvētībām Prieku kalnā, vislabāk ģērbtā fukša noteikšanu un pasākumu kinoteātrī.

Fukšu organizēšana bija pirmais nozīmīgais divpadsmito pienākums šajā mācību gadā. Tas tiešām lika apzināties, ka esam vecākie skolā un šis ir mūsu pēdējais mācību gads.

Divpadsmitie noteikti atzīst, ka šī nedēļa mums bija tikpat interesanta, cik jauniesvētītajiem ģimnāzistiem. Noteikti ceram, ka mazākie pildīs savus solījumus, kurus sniedza, apstiprinot zvērestu, pasākuma noslēgumā. Kā arī novēlam tikpat skaistas un izdevušās dienas Madonas Valsts ģimnāzijā, kādas tās ir bijušas mums!

Foto autore Renāte Berķe (11.b)

Beāte Beatrise Mazūre (12.a)







## 8.a atpūšas kopā

28. septembrī 8. a klase devās ekskursijā uz Rīgu. Maršrutu sastādījām dažādu, lai visiem tas ietu pie sirds. Devāmies apskatīt dzīvniekus Rīgas Zooloģiskajā dārzā, izbaudīt mākslu Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā un vakaru noslēdzām ar batutu parka "Jump Space" apmeklējumu.

Ekskursija izdevās fantastiska un negaidīti interesanta gan puisiem, gan meitenēm. Sigitai un Kristai visvairāk patika atgriezties Zooloģiskajā dārzā: „Bija ļautri apskatīt dažādos dzīvniekus kopā ar draugiem, varēja uzņemt skaistas bildes un izsmieties no sirds.” Liela daļa klasesbiedru sen nebija bijuši Zoodārzā, tāpēc visi bija pārsteigti par lielo dzīvnieku skaitu, dažādību un skaistumu. Elīzai patika baudīt mākslu no tās visdažādākajiem skatupunktiem Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, kā arī redzēt

skaisto Rīgas panorāmu no visaugstākā ēkas stāva. Klases pušiem vislabāk patika "Jump Space" apmeklējums, jo varēja aktīvi atpūties, izklaidēties, un tas bija kas jauns visiem. Dagnis tomēr atzīst, ka viņam patika ekskursija ne tikai tādēļ, ka bijām interesantās vietās, bet tāpēc ka varēja pavadīt laiku ar saviem klasesbiedriem un skolotāju. Visi klases pārstāvi atzīst, ka ekskursijā vissvarīgākais tomēr bija kopā būšana. Ieva stāsta, ka ir ļoti ļautri atpūsties kopā ar cilvēkiem, ar kuriem ikdienā pavadī skolā mācoties, katrs paliek nedaudz patiesāks un visa klase satuvinās.

Visa 8.a izbaudīja šo braucienu, un saka paldies skolotājai par iespēju un klasesbiedriem par jauki pavadīto dienu!

**Elīza Elsiņa (8.a)**

## 8.b piedalās Karoga svētkos

8. b klases skolēni nu jau otro gadu pēc kārtas piedalījās Karoga svētkos, kas notiek O. Kalpaka dzimtas mājās Liepsalā. Katrs pasākums kaut ko dod klases saliedēšanā un liek prātīgi rīkoties vēl nebijušās situācijās. Arī šī gada sacensības, tāpat kā pagājušā gada, bija ļautras un pozitīvām emocijām piepildītas.

Šī gada iespaidi ļoti dažādi:

- Stafetēs neiztikām bez amizantiem atgadījumiem un vieudokļu cīņām – jo vairs "nezinājām" labo un kreiso pusi, bet aizstājām to ar rokas kustību un vārdu "tur".
- No atmiņu dzīlēm centāmies "izrakt", visu, ko zinām par Madonas novadu. Pakavējāmies atmiņās par vasaras notikumiem novadā, uzzinot arī ko jaunu par klasesbiedriem.
- Kopā dziedājām, maršējām ierindas mācībā, sniedzām pirmo palīdzību, skrējām nakts trasītē, vēsturiski grupējām Latvijas personības.
- Priecājāmies par garšīgām vakariņām.
- Vakara pasākuma pirmo daļu – sadziedāšanos gan nokavējām, jo tajā laikā visi sēdējām pie ugunsкура un baudījām dzestrā vakara skaistumu un klases komandas kopības sajūtu.
- Lāpu gājiens izgaismotajā Latvijas kartes veida laukumā pastiprināja latviskuma apziņu un bija ļoti pozitīvs un emocionāls.
- Bijām vīlušies, ka slinko laika apstākļu dēļ mums neļāva palikt pa nakti un gulēt armijas teltīs.
- Samierinājāmies un darījām visu iespējamo pirmajā dienā.



Divās dienās bija jāveic 14 dažādas aktivitātes, mēs pirmajā dienā veicām 13 no tām. Atlikušo aktivitāti varēja veikt tikai otrajā dienā. Klases komanda priecājas, ka tik mobili strādājām un 7.-9. grupā, kurā bija 13 komandas, kopvērtējumā ieguvām 4. vietu.

Visi ar prieku atceramies kopā pavadīto laiku un sakām paldies klases audzinātājai Anitai Tropai par iesaistīšanu Kalpaka sacensībās un izturību, vadot mūs uz labajiem rezultātiem. Paldies skolotājām Zanei Beģei-Beggei un Ligitai Irbei par dzīvošanu mums līdzī un atbalstu.

*Foto no klases arhīva*  
**Elīna Pūce (8.b.)**

## Panākumi Karogu svētkos

Šī gada 8. septembrī piedalījāmies 19. Karoga svētkos pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājās Ošupes pagasta „Liepsalās”. Karoga svētkos ir militāra un sportiska veida disciplīnas un komandas ierindas mācības, ko nodrošina Nacionālie bruņotie spēki. Kā arī viktorīnas par Latvijas vēsturi, par latvisko dzīvesziņu, prāta spēles, tautas dziesmu un patriotisko dziesmu dziedāšana. Nakts trasīte ar orientēšanos, vieglatlētikas, sporta spēļu elementiem. Katrā disciplīnā tiek noteikti labākie.

Mums, 10.-12. klašu komandai, īpaši labi veicās vēstures konkursā, kurā ieguvām godpilno 1. vietu. Kā arī ģimnāzisti ir ļoti muzikāli un radoši, tas pierādījās patriotisko dziesmu konkursā, kurā arī ieguvām 1. vietu. Ja nu nepieciešama pirmā medicīniskā palīdzība, tad ģimnāzisti palīdzēs! Arī pirmās medicīniskās palīdzības konkursā ieguvām 1. vietu. Veicot visas disciplīnas, nācās saskarties ar dažādām grūtībām, piemēram, slapjām kājām,



nosalušiem pirkstiem un netīrām drēbēm, bet tas viss ir tikai sākums, salīdzinot ar prieku un gandarījuma sajūtu, ko dod visas aktivitātes. Komandai jābūt saliedētai un stiprai, lai gūtu labus rezultātus! Mums ļoti palīdzēja skolotājas, kas spēja uzmundrināt, paldies viņām!

Galvenais nav uzvarēt, vai ne? Bet mēs uzvarējām gan sevi, gan arī citus! Kopvērtējumā 10.-12. klašu komanda ieguva 1. vietu. Mums ļoti patika „Liepsalu” pozitīvais gars, un nākamajā gadā noteikti centīsimies piedalīties atkal!

*Foto no komandas arhīva*  
**Beāte Beatrise Juško (11.c)**



## Kā klājas mūsu absolventiem?

Ir sācies jauns mācību gads, tas nozīmē, ka ir jauni skolēni, bet neaizmirsīsim mūsu vecos skolasbiedrus! Pagājušā gadā Madonas Valsts ģimnāziju beidza visnotaļ aktīvi, gudri un talantīgi jaunieši. Uzmanām dažus pagājušā mācību gada absolventus, lai noskaidrotu, ko viņi ir izvēlējušies darīt pēc skolas absolvēšanas!

**Kristiāna Tomiņa** (2016./2017.m.g. skolēnu padomes prezidente): „Esmu uzsākusi studijas Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē, Vēstures programmā. Nu jau veselu, kārtīgu mēnesi pavadu klausoties un piedaloties lekcijās, kā arī daudz patstāvīgi darbojoties. Šobrīd jāteic, ka iet pavisam jauki un ir patīkami būt studenta kārtā. Bet ikdienu universitātē atšķiras no tā, kā dienas tika aizvadītas ģimnāzijā, tāpēc šo skolas laiku nedaudz pietrūkst - pietrūkst klases kolēģiņu, visburvīgākās audzītes un skolas ģimeniskās, draudzīgās atmosfēras. Tāpēc jāsaka - uz tikšanos! Vēl atnākšu ciemos.”

**Dārta Pelse:** „Mācos Latvijas Universitātes vēsturniekos. Par savu izvēli no sākuma nebiju līdz galam pārliecināta, bet patiesībā ir ļoti interesanti (vismaz šobrīd). Nesen apciemoju MVĢ, viss ļoti jauki, kā parasti. Citreiz piemetas nostalgija, bet, ja tā godīgi, nav baigi daudz laika par to domāt. Zinu tikai to, ka MVĢ iemācījis daudz ko noderīgu, ieguvu ļoti labus draugus. Šobrīd ir ļoti interesanti vērot visas skolas tradīcijas no malas, kad vairs neesi daļa no tā visa.”

**Alekss Jeršovs:** „Tagad mācos Transporta un Sakaru institūtā (TSI), transporta un biznesa loģistiku. Neklātienē. Pa darba dienām cītīgi strādāju uzņēmumā, kas saistīts ar kravas pārvadājumiem Eiropā, Skandināvijas valstīs, Latvijā. Esmu atguvis tiesības, un kārtoju arī motocikla tiesības. Ļoti ilgojos pēc vidusskolas, kad par neko nevajadzēja domāt. Varēja mierīgi mācīties, cītīgi pildīt mājasdarbus. Vidusskolas laikā man pat nekad negribējās kavēt stundas, tāpēc arī bija apmeklējums uz 100%. Un atcerieties – katrs pats savas laimes kalējs!”

**Rebeka Birziņa:** „Mācos Rīgas Tehniskajā universitātē, programmā Medicīnas inženierija un fizika. Ir ļoti daudz jāmacās, sajūta ir tāda, ka visus jaunus studentus iemet ūdenī, lai iemācās peldēt, bet atšķirība ir tāda, ka nevienam īsti neinteresē, vai tu nosīksi. Atmaksājas tas, ka arī MVĢ laikā diezgan cītīgi mācījies - it īpaši rasēšana un programmēšana, bet arī prieks, ka sapratu trīsfažu maiņstrāvu, savai angļu valodas skolotājai Olgai esmu aktīvs sarunu biedrs un nojaušu, kas ir filozofija, jo netīšām izvēlējos mācīties arī to. Krievu valodas mācīšanu ir pārņēmuši mani kursabiedri, jo aptuveni pusei no viņiem nesokas viegli ar teikumu noformulēšanu latviski. Ģimnāzijas pietrūkst nenormāli, protams ir arī lietas, ko ar lielāko prieku esmu atstājusi aiz muguras, bet tādas jau traki maz. Ja īsumā - pietrūkst savējo. Jo skola ar 15000 studentiem nevar īsti kļūt par tādu ģimeni, kāda bija (un vienmēr paliks) MVĢ. Lai cik tas garlaicīgi neizklausītos, mācieties visi jau vidusskolā, jo augstskolā neko no vidusskolas vielas nemācīs. Vilciens dodas tikai uz priekšu, un visi grib inženierus!”

**Elīna Kolna:** „Es mācos Rīgas Stradiņa universitātē, komunikācijas fakultātes multimediju komunikācijas programmā. Man ļoti patīk, jo es mācos to, kas man tiešām patīk. Tā kā esmu ļoti sabiedriska, tad Rīgas dzīve man arī iet pie sirds. Galvenais ir tvert visas iespējas, ko dzīve dod. Esmu arī studējošajā pašpārvaldē un manā apgādībā ir mans kurss, īsāk sakot, es esmu starpnieks starp kursu un vadību. Vai man pietrūkst ģimnāzijas? Pietrūkst sajūtas, ka esi savējais, tās ģimeniskās sajūtas, protams, pietrūkst arī cilvēku, ar ko gāzām kalnus, ar vecajiem klasesbiedriem cenšamies uzturēt kontaktus un nepazaudēt tos.”

**Krišjānis Beļunieks:** „Es, Krišjānis Beļunieks, pašlaik mācos Banku Augstskolā par finansistu. Ir viss ļoti *cool*, veči. Saule spoža, gaiss svaigs un rozes sārtas. Pašam arī iet labi, paldies, ka apvaicājāties. Kā jau es biju domājis, lielākā daļa, ko es tik cītīgi apguvu vidusskolas gados, pašlaik ir tikai atmiņas, tāpēc ieteiktu katram labi izbaudīt burvīgos skolas gadus ģimnāzijā un neiespringt par skaistāku liecību, ja nu vienīgi vēlaties likt māmuļai pasmaidīt. Pats esmu pārliecināts, ka esmu pareizajā vietā, jo viss liekas interesanti un tā. Noteikti rekomendēju šo augstskolu, vērtēju ar atzīmi 8— astoņu ballu skalā. Nav grūti, nav viegli. Žēl gan, ka nav iespējams atkārtot vidusskolas kursu, jo MVĢ vienmēr pūkstēs tur, kur uz skolas formas logo. Lielākais *shoutout*’s lasītava, kuras tādā formātā kā ģimnāzijā manā augstskolā nav, bet tāpat arī audzītei Maritai, skolotāju kolektīvam, kā arī visam personālam. Bet kopumā, skaistās daļiņas un godājamie kungi, palieciet skolā, nelietojiet narkotikas un atrodat saulīti sevī, jo ģimnāzija ir forša.”

**Edgars Kalniņš:** „Tagad mācos Hāgā, Nīderlandē, Inholland Universitātē, internacionālajā mediju izklaides industrijas programmā ar novirzienu TV. Nu jau sāku iedzīvoties, jauni draugi, jauna pilsēta, viss jauns, sākums vienmēr grūts, bet skola ļoti patīk! Arī pasniedzēji ļoti pieredzējuši šajā jomā. Atradu latviešu kori, sāku dziedāt tur. Īstenībā nedaudz pietrūkst ģimnāzijas. Visvairāk pietrūkst kora. Protams, arī veco klasesbiedru un ikdienišķās vides. Arī māju tuvums. Te (Hāgā) tomēr viss pilnīgi nepazīstams un jauns. Darbadienās mācības, darbs pie projektiem, brīvdienās - pastaigas gar jūru, draugi, un šīs svešās zemes izzināšana neļauj man sēdēt bezdarbībā!”

Linda Amura (11.a)





## Dzejas dienas rudenīgās noskaņās

Šogad dzejas dienas aizrit Eduarda Veidenbauma vārdā. Dzejnieks, kurš aiz sevis atstājis tik spēcīgus un nepārprotamus dzejoļus, iedvesmojis daudzus- gan dzejniekus, gan lasītājus, gan klausītājus. Arī šogad, kā katru gadu, tika skandēti dzejoļi, tomēr dzejas dienās jaunie censoni ne tikai parādīja savu daiļradi, bet arī Latvijā jau pazīstamu dzejnieku daiļdarbus.

Pasākumu ciklu iesāka dzejas dienas Madonas pilsētas vidusskolas telpās aizvadītā dzejas pēcpusdiena. Tajā piedalījās jaunie dzejnieki no Madonas Valsts ģimnāzijas un Madonas pilsētas vidusskolas. Uztājās arī dažādi muzicējošie jaunieši ar dziesmām ģitāras pavadībā, kā arī liriskām flautas skaņām. Jaunos dzejniekus uzrunāja arī Latvijā pazīstami dziesminieki Elīna Līce un Uldis Kārkulis. Elīna Līce vēstīja par savu pieredzi un aizraušanos- Amerikas pamatiedzīvotājiem, kam par godu arī deklamēja dažus šai tēmai veltītus pašas rakstītus darbus. Savukārt Uldis Kārkulis sniedza ieskatu ikgadējā Latvijas dziesminieku saietā norisē un ar spēcīgu balsi un ģitāras spēli pamudināja klausītājus aizdomāties par mūsu- latviešu tautas- vērtībām.

Savukārt ģimnāzijā dzejas dienu pasākums norisinājās 28.septembrī skolas lasītavā. Kaut arī pasākumi katru gadu bija nelieli, šogad klausītāju un dzejnieku pulks bija nedaudz lielāks kā ierasti. Šogad arī baudījām nedaudz atšķirīgus dzejas lasījumus, kas papildināja mājīgo un silto dzejas pēcpusdienu. Ar saviem dzejoļiem klausītājus priecēja **Lorita Ozola, Marta Mazūre-Siliņa, Laura Lapsa, Iluta Žigure, Renāte Pleša**, kā arī **Nauris Vītolis**. Katrs dzejnieks klausītājiem sniedza nelielu ieskatu savā dzejā. Kāds izmēģinājis jaunu dzejas formu, cits izlēcis savā dzejā sirdi un dvēseli, savukārt kāds savas domas un vēlmes. Katram klausītājam vismaz kāds no šiem daiļdarbiem iekrita tieši sirdī. Tomēr tas nebija vienīgais, ko klausītāji varēja baudīt.

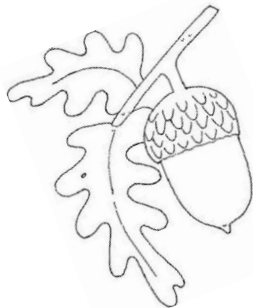
Dzejas pēcpusdienu papildināja arī slaveni autoru dzejas lasījumi. **Terēze Gluščka** dalījās ar izteiksmīgiem un izjustiem Pētera Brūvera dzejoļiem. **Elīza Rozentāle, Laura Lauva** un **Elīza Elsiņa** savus dzejoļu lasījumus bija veidojušas videoierakstos, kuros deklamēja visiem zināmus dzejoļus septembra rudenīgajā dabā.

Neaizmirsīsim, ka Dzejas dienās neiztrūkstošā ir arī muzikālā daiļrade. Paldies **Anetei Šķelei, Krišjānim Pulkstenim un Armandam Runcim** par rudenīgi muzikālu sveicienu!

Paldies visiem, kas atbalsta jaunos dzejniekus, jo tieši tas ir tas, kas viņiem ir vajadzīgs! Vai motivācija, vai atbalsts, kāds lūgums uzrakstīt dzejoļi, vai vienkārši pozitīvas emocijas, kuras izvērst par sev tīkamu dzejoļi. Tādēļ jāsaka paldies arī klasesbiedriem, kas bija sagatavojuši iedvesmojošus vārdus vai video fragmentus. Kāds saņēma mīļus vēlējumus, kāds dzirdēja nedzirdētus vārdus vai salīdzinājumus, un par to visu mums jāsaka paldies tieši jums.

Šī gada dzejas pēcpusdiena bija tiešām silta un jauka. Paldies visiem dzejniekiem, lasītājiem un klausītājiem par jaukām emocijām! Gaidīsim nākamo gadu un redzēsim, ko tas atnesīs!

**Iluta Žigure (11.b)**



Es krītu  
Ne pa logu vai no koka  
Es vienkārši krītu tumsā  
Kas kā migla apkārt tinusies  
Bija aizņēmusi mana miega labāko daļu  
Es mostos  
Nevis kā parasti no rītiem  
Bet tā ar rāvienu  
Kā tiktu ievilkta aukstākajā āliņģī  
Pēc karstas nakts pirts  
Es skatos  
Ne tā kā parasti pa logu  
Bet kā aklais rudens rūsu meklēdams,  
Kaut arī neko neredzošs  
Lūkodamies tālumā  
Es brīnos  
Cik ļoti šis viss ir redzēts  
Un atkārtots jau reizi no reizes  
Bet ar katru reizi  
Viss liekas svešāds  
Jūtu  
Kā ciešas rokas mani ievēl atpakaļ  
Dzilajos pēļos  
Kā miegs mani pārņem  
Un viss atkal ir labi  
Ir tā kā bija pirms kritu

**Iluta Žigure (11.b)**

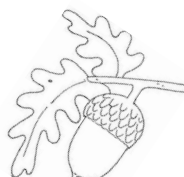
Mēs braucam-  
uz kurieni, vienalga!  
Bet galvenais, ka braucam  
Ak, vai nav vienalga kur,  
galvenais, ka dzīvē!

Mēs varam iebraukt peļķē-  
bet kas tad nu tas ir,  
ja nav negaisa mākon's!

Mēs varam iebraukt tirgū,  
bet paņemt tikai tik,  
cik varam dot.  
Un vairāk nekā,  
Pilnīgi nekā.

Mēs varam iebraukt pasaulē-  
Redzēt masu masas,  
Sajust dabas elpu, vēja dvesmu,  
Bet drīz jau jādodas prom,  
Jo pēc gabaliņa no gabala  
Mūsu mūžs iztek,  
Jā, dzīve ir gara,  
Bet mūžs-  
Tas ir īss kā rīss,  
Te nu tas bija  
Un te nu tā nav.

**Renāte Pleša (9.)**



Gāju putni uz dienvidiem pošas,  
viņus pavada lapas košas,  
vēja nestas, gabalu kādu...

Sēnes grozos pie cilvēkiem dodas,  
kur tik daudz viņu septembrī rodas?  
Svītroti āboli, krāsainas lapas  
kokiem teātrī laukos pie omās.

Kartupelīm smilšaini sāni,  
pilsētā grozās ceļamie krāni  
kā stārķi plāvā – uz vienas kājas,  
slienot pret debesīm veikalus, mājas.

Jūs vaicāsi:  
„Saucams kā brīnums šis?”  
„Rudens – rudentiņš atnācis!”

**Anonīma**

**Redaktore:** Linda Amura

**Literārās lapas redaktore:** Iluta Žigure

**Redkolēģija:**

Lība Marta Igaune, Ksenija Mālniece, Anete Tropa,  
Elīza Elsiņa, Elīna Pūce, Marta Marija Maltisova,  
Madara Liekumniece — Grandāne, Beāte Beatrise  
Juško, Beāte Beatrise Mazūre, Jūta Lapsiņa,  
Elizabete Ozoliņa

**Konsultante:** Kristīne Lukaševica

**E-pasts:** magiskaa@gmail.com